

mer mig, at paa de Steder, hvor en af de vigtigste Statsintrader oppebæres, bør ikke lettelig nogen Cholera-patient bringes iland, om ikke for vor egen Skyld, saa dog for de fremmede Søfarendes Skyld, isærdeles da den Omstændighed, at Cholera udbryder paa et saadant Sted, vil have tilfølgende, at et betydeligt Antal af de fremmede Skibe, som anløbe disse Steder — og for samtlige Steders Vedkommende andrage deres Antal omtrent 26,000 om Aaret — vil afholde sig fra Communication med saadanne Steder. Man vil let see, at disse Uendringssforslag aldeles ikke røkke Lovens Princip; det høitærede Thing har vedtaget at fremme denne Lov, og disse Forslag gjøre ikke Hovedforandringer i Lovforslagets § 2. Den første Deel af Uendringssforslaget er derhos for en Deel stemmende med den Uendring, Sundhedscollegiet selv har foreslaaet i sin Skrivelse til Udvalget af 19de f. M. Hvad angaaer de til Forslagets § 3 stillede Uendringssforslag, da gaar de ud paa at tilveiebringe en bedre Redaction af denne Paragraph. Det hedder i Forslaget, at Skibe, der kun anløbe danske Havne, men ere bestemte til en fremmed østersøisk Havn, bør, som hidtil, paamindes om at iagttage de for de respective Havne gjældende Dvarantaineforskrifter; men Meningen kan ikke være, at der ere særegne Forskrifter for vedkommende fremmede østersøiske Havne, Meningen er, at den hidtil gjældende Dvarantainelovgivning i Forbindelse med de enkelte Bestemmelser for en enkelt østersøisk Magts Vedkommende skulle af vedkommende Dvarantainecommission iagttages selv efter at denne Lov er emaneret for saadanne Skibes Vedkommende, der ere bestemte til visse østersøiske Havne. Naar det altsaa kommer til at hbedde: at det paaligger dem at iagttage de hidtil gjældende Dvarantaineforskrifter, synes Redactionen mig at blive klarere og simple. Istedetfor „Praktika“ i Slutningen af § 3 har jeg tilladt mig at foreslaae, at der indsættes „Sundhedsbeviis“ og i Klammer „Praktika“. Hensigten med dette lille Forslag, der ikke har nogen væsentlig Betydning, er at bidrage til, at Ordet „Praktika“ kan blive forstaaeligt for dem, der ikke ere nøiere bekendte med Dvarantainelovgivningen. Dersom intet

af de andre Forslag bliver antaget, skal jeg iøvrigt ikke lægge nogen videre Vægt derpaa; men det forekommer mig dog at være bedre, at det kommer til at hbedde: „og som indeholde Betingelserne for at kunne erholde dansk Dvarantaine-Pas eller Sundhedsbeviis (Praktika)“. Dersom denne Lov i Hovedsagen vedtages som den foreligger, og det altsaa bliver fastsat, at Dvarantainen ophører for guul Feber for Skibe, der ere bestemte til danske Havne, forekommer det mig at være en Selvfølge, at de Beksjendtgjørelser, som Finantsministeriet vil have at udstede overeensstemmende med Dvarantaineforordningen af 8de Februar 1805 § 4 om de Steder, der ere smittede og mistænkte for pestagtige Sygdomme, for Fremtiden ikke længere kunne omfatte den gule Feber; thi, naar guul Feber ikke længere ansees for en pestagtig Sygdom, vil dennes Dmtale i de nævnte Beksjendtgjørelser ikke længere kunne ansees nødvendig. Da imidlertid de gjældende Bestemmelser ifølge § 3 fremdeles skulle overholdes for de Skibes Vedkommende, der ere bestemte til visse østersøiske Havne, vil det være nødvendigt, at Dvarantainecommissionerne ere underrettede om, hvilke Steder skulle ansees for smittede af og mistænkte for guul Feber, og det er ikke alene enhver Dvarantainecommission, der bør kjende disse Steder, men ogsaa de Handlende og de fremmede Magters Consulere maae vide Besked derom. Det forekommer mig derfor nødvendigt at optage en Bestemmelse om, at disse Beksjendtgjørelser fremdeles skulle vedblive som Følge af, hvad der er foreslaaet i § 3. Enhver vil indrømme, at denne Bestemmelse ikke i mindste Maade vedrører Hovedprinciperne i Loven, i mine Tanker er den i Faveur af Loven og i Regjeringens egen Interessé. Disse Beksjendtgjørelser udstedes af Finantsministeren, — tidligere af Dvarantainecommissionen, — de omsendes, navnlig i Helsingør, til de fremmede Consulere. Flere af disse sendes igjen til Udlandet vidt og bredt omkring, de sendes endog til flere Italienske Stater. Det synes derfor ikke at være rigtigt at undlade i disse Beksjendtgjørelser at optage Beretning om, hvilke Steder der skulle ansees for smittede eller mistænkte for guul Feber. Jeg har hørt indvende mod